

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010003
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8322010003.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona účinného od 06.08.2024, s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného, jeho rodičov D. C. a E. F. C. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/1/2022 zo dňa 11.12.2024, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom

C. H. XXXX/X, XXX XX G.,

u k l a d á:

Podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. ods. 3 písm. b/ Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona trest prepadnutia veci, a to:

1 ks mobilný telefón zn. APPLE E. I., IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,
1 ks notebook zn. Acer,
1 ks mobilný telefón zn. APPLE iPhone 11, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX,
1 ks elektrická digitálna váha,
1 ks sklenená fajka,

2 ks sklenených fajok,

1 ks krátka guľová zbraň, t.č. uložená na ORPZ Humenné, OPP, oddelenie evidencie zbraní a streliva v záznamovej knihe o skladovaní zbraní č. X-XXX/XXXX pod poradovým číslom XXX/XXXX, finančné prostriedky vo výške 655,- eur, nachádzajúce sa na depozitnom účte Okresnej prokuratúry Humenné, vedený v štátnej pokladnici číslo účtu : G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS: XXXXXX, a ktoré sú prílohou vyšetrovacieho spisu OKP, KR PZ Prešov sp. zn. KRP-92/1-VYS-PO-2021.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zákona ochranné opatrenie zhabanie veci, a to: Mobilný telefón zn. Lenovo A7000-a, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI :XXXXXXXXXXXXXXXX.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným zo spáchania v skutku v bode 1/ zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona a v skutku v bode 2/ zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ si od presne nezistenej doby, najneskôr od začiatku roka 2020, neoprávnene kupoval ako aj ináč si neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky a to hlavne bielu kryštalickú látku metamfetamín, ktorú v rôznych množstvách neoprávnene prechovával vo svojej dispozícii pri sebe, v mieste svojho bydliska ako aj na iných miestach vo svojej dispozícii v meste G. a blízkom okolí, tieto následne neoprávnene predával ako aj ináč neoprávnene zadovážoval viacerým odberateľom a to E. B. J. zo G., B. K. z C. L. M., okres K., B. K. zo G., N. B. zo G., O. C. zo G., F. K. zo G., O. K. zo G., J. C. zo G., C. P. z J. J. Q., okres B., G. R. z A. L. M., okres G., B. C. zo G., D. B. zo G., B. K. zo G., ako aj ďalším osobám a to až do 16.20 hod. dňa 04.03.2021, kedy bol zadržaný príslušníkmi polície, pričom pri vykonaní obhliadky miesta činu, vykonaní osobnej prehliadky u B. C., prehliadky iných priestorov a pozemkov v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 5. Er, ev.č. G. XXX A. a domovej prehliadky u B. C. bola zaistená jedna zatavená injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky, obsahujúca metamfetamín s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 1,58 g (1 580 mg) s priemerným 38,0 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 15 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, ďalej plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky obsahujúca metamfetamín s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 6,21 g (6 210 mg), s priemerným 73,9 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 115 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, ako aj plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky obsahujúca metamfetamín s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,38 g (380 mg), s priemerným 58,4 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 6 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok,

2/ od presne nezistenej doby, najmenej po dobu jedného roka, na rôznych miestach v G., okres G. a na rôznych miestach v G., naposledy dňa 04.03.2021 v priehradke spolujazdca, v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 5. Er, ev.č. G. XXX A., zaparkovanom pred obytným domom na C. H. XXXX/X, G. bez povolenia držal 1 ks strelnej palnej opakovacej zbrane, revolver typu Britský Bulldog, belgickej výroby, nezistenej značky, kaliber XXX, výrobné číslo XX, pričom ide o zbraň kategórie B, ktorá podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti.

Za to mu súd uložil podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 5 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v G., ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona uložil obžalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v G., trvalé bytom C. H. XXXX/X, XXX XX G. trest prepadnutia veci, a to:

1 ks mobilný telefón zn. APPLE iPhone XS, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,

1 ks notebook zn. Acer,

1 ks mobilný telefón zn. APPLE iPhone 11, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX,

1 ks elektrická digitálna váha,

1ks sklenená fajka,

2 ks sklenených fajok,

1 ks krátka guľová zbraň, t.č. uložená na ORPZ Humenné, OPP, oddelenie evidencie zbraní a streliva v záznamovej knihe o skladovaní zbraní č. X-XXX/XXXX pod poradovým číslom XXX/XXXX,

finančné prostriedky vo výške 655,- eur, nachádzajúce sa na depozitnom účte Okresnej prokuratúry Humenné, vedený v štátnej pokladnici číslo účtu : G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS: XXXXXX, a ktoré sú prílohou vyšetrovacieho spisu OKP, KR PZ Prešov sp. zn. KRP-92/1-VYS-PO-2021.

Napokon podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zákona mu uložil ochranné opatrenie zhabanie veci, a to: Mobilný telefón zn. Lenovo A7000-a, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI :XXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal písomne odôvodnené odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V jeho písomných dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o treste, následne uviedol, že dňa 06.08.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z.z., v zmysle ktorého došlo k zmene právnej kvalifikácie v prospech obžalovaného a k výraznému zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby z pôvodných 10 na 7 rokov vo vzťahu ku skutku v bode 1 obžaloby. Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že čo sa týka návrhu obhajoby použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a probačný dohľad nad správaním obžalovaného, súd uvádza, že dôvody mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného nevidel s poukazom na závažnosť súdnej trestnej činnosti, kde účel sankcie v tomto prípade nemožno dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode. S uvedeným názorom konajúceho súdu nie je možné súhlasiť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ku skutkom sa v plnej miere priznal a prejavil nad svojím konaním úprimnú ľútosť. Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona v prípade vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní umožňujúcom znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu maximálne o jednu tretinu, však treba mať súčasne na pamäti, že tento postup neplatí absolútne, nakoľko ak sú vo veci splnené aj iné dôvody (kumulatívne) pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, potom súd môže znížiť dolnú hranicu výraznejšie, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd v predmetnom prípade uvedené opomenul a pri výmere trestu prihliadol výlučne len na závažnosť súdnej trestnej činnosti a na skutočnosť, že sa obžalovaný ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu. K závažnosti, spôsobu spáchania činu, zavineniu a pohnútku uviedol, že závažnosti trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ako aj k zavineniu a pohnútku obžalovaného je nutné uviesť, že podľa výpovede obžalovaného, tento predmetnú zbraň našiel a mal v úmysle ju odovzdať príslušným orgánom. Navyše podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru išlo o zbraň opotrebovanú, skorodovanú, v nevyhovujúcom technickom stave nespôsobiléj strelby. Pre úplnosť je nutné poukázať na to, že orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo zistiť rok výroby daného revolvera, z uvedeného dôvodu nie je možné zaradiť predmetnú zbraň do príslušnej kategórie podľa zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a teda náležite posúdiť, či bol držbou takejto zbrane spáchaný trestný čin, nakoľko podľa § 7 ods. 1 písm. f) predmetného zákona spadajú zbrane vyrobené do 31.12.1980 do kategórie D,

ktoré nepodliehajú povoľovaciemu konaniu a evidencnej činnosti. Čo sa týka zavinenia a pohnútky obžalovaného k spáchaniu trestného činu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona je nutné prihliadnuť na oboznámené závery znaleckého posudku č. 87/2021 zo dňa 04.09.2021 znalkyne v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality J. D. H., z ktorého vyplýva, že motivácia k spáchaniu trestného činu bola u obžalovaného podmienená jeho závislosťou na omamnej látke. Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria B. S. J. v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 08.05.2021 u obžalovaného konštatoval psychickú závislosť na pervitíne, ktorá sa podieľala na jeho konaní. Obžalovaný odo dňa vznesenia obvinenia žiadne drogy neužil, jeho abstinenciu dokazujú toxikologické texty, ktoré pravidelne predkladá probačnému úradníkovi. K priťažujúcim a pofahčujúcim okolnostiam uviedol, že súd u obžalovaného zistil pofahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto úprimne oľutoval v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona a že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona. U obžalovaného teda prevažuje pomer pofahčujúcich okolností. Na tomto mieste je nutné zdôrazniť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania nielen pred, ale ani po spáchaní stíhaných skutkov, pričom od spáchania stíhaných skutkov uplynula dlhá doba, počas plynutia ktorej už do značnej miery preukázal, že v jeho prípade išlo iba o vybočenie z inak riadneho spôsobu vedenia života. K osobe obžalovaného a jeho pomerom. Obžalovaný je vzdelaný, má vytvorené silné rodinné väzby, žije s rodičmi, ktorým finančne prispieva, pomáha im v domácnosti ako aj na stavbe rodinného domu. Je tiež veľkou oporou svojmu otcovi, ktorý je onkologickým pacientom. Obžalovaný je mladý a má vážnu známosť, s ktorou plánuje založiť rodinu. Obžalovaný aj pred spáchaním trestného činu pracoval či už na základe pracovného pomeru alebo dohody o vykonaní práce. Zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 04.09.2021 znalkyne J. D. H. vyplýva, že obžalovaný je intelektovo vyspelý a nadpriemerný. Osobnosť obžalovaného je normálne diferencovaná, extrovertné socializovaná, schopná prispôsobenia i keď aktuálne s mierne oslabenou sociabilitou. K možnostiam nápravy obžalovaného znalkyňa J. D. H. v závere znaleckého posudku uviedla, že vzhľadom k štruktúre osobnosti obžalovaného, jeho anamnéze i rodinnému zázemiu sa prognóza prevýchovy javí ako priaznivá. Probačný a mediačný úradník v záverečnej správe uviedol, že nahradenie väzby dohľadom splnil svoj účel. Proband počas probačného dohľadu aktívne spolupracoval pri plnení cieľov probačného programu, došlo k zmene jeho životných postojov, resocializačná prognóza sa u neho javí ako priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je nízke. K správaniu obžalovaného po spáchaní trestného činu, novelou Tr. zákona účinnou od 06.08.2024 bola zavedená povinnosť súdov prihliadať pri výmere trestu aj na správanie páchatel'ov po spáchaní trestného činu. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu preto musí okrem iného, zohľadniť aj postoj páchatel'a trestného činu k spáchanému činu a zohľadniť správanie páchatel'a bezprostredne po spáchaní trestného činu a obdobie nasledujúce po ňom. Po vznesení obvinenia bol obžalovaný väzobne stíhaný rok a necelé tri mesiace. Zo správy ústavu na výkon väzby vyplýva, že počas výkonu väzby sa obžalovaný správal slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil, režim dňa dodržiaval. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správal slušne. Po prepustení z väzby na slobodu sa obžalovaný zamestnal hneď, ako mu to bolo súdom umožnené. Zamestnávateľ v správe, ktorá bola predložená súdu, uviedol, že s obžalovaným nebol doposiaľ žiaden problém v dochádzke, ani pri plnení úloh a povinností. V kolektíve je obľúbený, neevidujú žiadne sťažnosti ani podnety na jeho osobu zo strany zamestnancov. Celkovo obžalovaného hodnotí ako spoľahlivého a zodpovedného zamestnanca. Probačný úradník v záverečnej správe uviedol, že obžalovaný rešpektuje podmienky probačného dohľadu. Spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom. Súdom uložené povinnosti a obmedzenia rešpektuje a dodržiava. Obžalovaný na výzvu predkladal výsledky z kompletného toxikologického vyšetrenia s negatívnym výsledkom. Nebolo zistené porušenie súdom uložených obmedzení a povinností. Má za to, že súhrn uvedených okolností jednoznačne odôvodňuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona. Trest odňatia slobody ako jeden z najprísnejších druhov trestnoprávných sankcií sa v hierarchii trestov chápe aj ako ultima ratio, teda ako krajné riešenie, z čoho možno vyvodiť záver, že by mal byť ukladaný len v takých prípadoch, kedy iné druhy trestov, chápané ako miernejšie riešenie, nestačia na dosiahnutie účelu trestu. V predmetnom prípade sa obžalovaný síce dopustil závažného trestného činu, avšak na strane druhej je nutné vziať do úvahy, že sa ku skutkom, ktoré sa mu obžalobou kladú za vinu, priznal, na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval. Bol väzobne stíhaný rok a skoro tri mesiace. Po prepustení z väzby na slobodu preukázal, že sa úprimne snaží viesť riadny život, abstínuje, zamestnal sa, pomáha svojim rodičom, našiel si priateľku, s ktorou plánuje založiť rodinu. Navyše obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, v jeho prípade išlo o jediné vybočenie

z inak riadneho spôsobu vedenia života. Všetky uvedené okolnosti dokazujú, že obžalovaný nie je osobou, ktorej by bolo nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ale postačí uloženie prísneho podmieneného trestu s dlhšou skúšobnou dobou za prípadného uloženia ochranného liečenia ústavnou formou. Uloženie nepodmienečného trestu by v danom prípade znamenalo prerušenie vedenia riadneho života obžalovaným, pričom po vykonaní nepodmienečného trestu by bol jeho návrat do riadneho života značne sťažený. V nadväznosti na uvedené skutočnosti požiadal, aby odvolací súd starostlivo zvážil všetko vyššie uvedené a navrhol, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Písomne odôvodnené odvolanie voči označenému rozsudku podali aj rodičia obžalovaného A. B. C., kde hneď v úvode jeho odôvodnenia poukázali na poľahčujúce okolnosti, a to že syn nikdy nebol trestaný, svoje správanie úprimne oľutoval a s orgánmi činnými v trestnom konaní od začiatku spolupracoval, pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, študoval, bol zamestnaný, prispieval na domácnosť a pomáhal v domácnosti aj pri stavbe rodinného domu, vo vyšetrovacej väzbe bol 15 mesiacov, kde sa správal vzorne a bola mu oficiálne udelená disciplinárna pochvala, po prepustení z vyšetrovacej väzby bol obmedzovaný na osobnej slobode monitorovaním technickými prostriedkami (náramkom), pričom toto obmedzenie ani v jednom prípade neporušil počas celej doby obmedzenia, pravidelne a podľa pokynov navštevoval probačnú pracovníčku, spolupracoval, vždy bol jeho test na prítomnosť psychotropných a návykových látok negatívny, po povolení OS sa okamžite zamestnal, stále pracuje a vedie riadny a usporiadaný život, v kolektíve zamestnancov je obľúbený, zamestnávateľ je s ním spokojný, má vážnu známosť, chce si založiť rodinu, mať deti, uvedomil si, o akých hodnotách je život, usporiadal si priority, syn je im veľkou oporou a je nápomocný hlavne otcovi, z ktorého sa medzičasom stal onkologický pacient, venuje sa našej vnučke, ktorej je krstným otcom, ona ho má veľmi rada a trávia spolu veľa času. Ďalej k skutku zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami... uviedli, že podľa znaleckého posudku ČES: PZ-KEU-KE-EXP-2021/570 Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach, sa jedná o revolver typu Britský Bulldog, s opotrebovaným povrchom, poškodený koróziou, z ktorého nebolo v poslednej dobe strieľané. V posudku sa uvádza, že na zbrani chýba lúčik spúšte so spúšťou a posúvačom, priečne skrutky a nabíjacia klapka. Technický stav zbrane je nevyhovujúci, revolver nie je spôsobilý streľby, t.z., že touto zbraňou nemohol syn nikoho ohrozovať, ani nikomu ublížiť, v tom istom posudku sa ďalej uvádza, že zbraň je možné charakterizovať ako zbraň kategórie B, ktorá podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a teda toto tvrdenie, že zbraň podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti nie je jednoznačne dané, teda aj nemusí to byť zbraň kategórie B a nemusí podliehať povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, nakoľko na zbrani chýba jej značka, a teda sa môže jednáť o revolver typu Britský Bulldog vyrobený do roku 1890, ktorý nepodlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, syn, ako uviedol aj vo svojej výpovedi, zbraň našiel a chcel ju odniesť na políciu, nakoľko v tom čase bola vyhlásená zbraňová amnestia. Ďalej uviedli, že ako rodičia syna B. C. sa odvolávajú proti rozsudku okresného súdu na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, syn znášal väzbu po psychickej stránke veľmi ťažko, už sa do väzenia nechce nikdy vrátiť, je to preňho nočná mora, tak isto ako aj pre nás rodičov a jeho sestru, rodinu, prehodnotil svoj postoj k životu, usporiadal si priority, zaradil sa do normálneho života, žije usporiadaným životom, venuje sa rodine, pomáha nám, pracuje, je zamestnaný, chce si založiť rodinu, svoje konanie ľutuje každý deň, každú chvíľu, nikdy nebol trestaný, nie je to recidivista, máme za to, že mladému človeku, ktorý hneď po návrate z vyšetrovacej väzby ukázal a stále ukazuje, že sa poučil, polepšil a oľutoval svoju nerozvážnu mladícku chybu, by mala byť daná druhá šanca na život, šanca žiť v dôvere v tento štát, šanca neprísť o prácu a zázemie, ktoré mu vytvára celá rodina, o možnosť založiť si vlastnú rodinu a vychovávať vlastné deti, postarať sa o rodičov. Veria, že vážený súd zoberie do úvahy všetky ich argumenty a prehodnotí uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a nahradí ho trestom s podmieneným odkladom.

Napokon písomne odôvodnené odvolanie proti označenému rozsudku podal aj okresný prokurátor, kde po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva len čo do výroku o zhabaní veci - mobilného telefónu v neprospech obžalovaného. Súd rozhodnutie o zhabaní veci odôvodnil tým, že predmetný mobilný telefón nepatrí obžalovanému, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, je výnosom z trestnej činnosti a preto sa v súlade s § 83 ods. 2 Tr. zákona sa vlastníkom zhabanej veci stáva štát. Prokuratúra nemá žiadne výhrady k výroku súdu o vine, pretože vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná už v prípravnom konaní a okrem toho aj sám obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. Toto jeho vyhlásenie nie je v rozpore so zákonom, ani s výsledkami prípravného konania. Rovnako výrok o treste prokuratúra

pokladá za zákonný a správny, avšak nazdáva sa, že súd pochybil pri ukladaní ochranného opatrenia v podobe zhabania veci - mobilného telefónu zn. Lenovo, pretože tento mal byť rovnako ako ostatné veci predmetom trestu prepadnutia veci, lebo ide o výnos zo žalovanej drogovej trestnej činnosti, pretože z vykonaného dokazovania plynie, že tento mobilný telefón dal obž. A. B. C. jeden z odberateľov pervitínu a to B. K.. Keďže obž. A. B. C. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, súd mal vychádzať z výpovede svedka B. K. z prípravného konania, kedy uviedol, že v jednom prípade v roku 2020 dal B. C. za pervitín mobilný telefón v hodnote 30,- až 40,- eur a ktorý sa následne našiel v osobnom motorovom vozidle obžalovaného pri vykonávaní prehliadky iných priestorov a pozemkov. Napokon i v samotnom odôvodnení rozsudku na strane 10 jeho písomného vyhotovenia súd konštatuje, že mobilný telefón zn. Lenovo je výnosom z trestnej činnosti. Už s ohľadom na spomínané vyhlásenie obžalovaného o vine vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby mal súd tento mobilný telefón postihnúť trestom prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože je nesporné, že je výnosom z drogovej trestnej činnosti obžalovaného a ktorý mu B. K. dal výmenou za pervitín. Ak mal súd za to, že mobilný telefón nepatrí obžalovanému a nie je možné ho postihnúť trestom prepadnutia veci, mal za týmto účelom vypočuť B. K. - vlastníka mobilného telefónu, ktorý má v takomto prípade postavenie zúčastnenej osoby podľa § 45 Tr. poriadku, čo súd nevykonal na hlavnom pojednávaní. V takomto prípade je výrok o zhabaní veci z dôvodu procesného pochybenia na strane súdu prvého stupňa predčasný a nezákonný, nakoľko na rozhodnutie o zhabaní veci neboli vykonané potrebné dôkazy, t.j. výsluch zúčastnenej osoby B. K.. V tejto súvislosti tiež nemožno opomenúť absentujúci výrok podľa § 83 ods. 2 Tr. poriadku o vlastníctve zhabanej veci, ktorým sa stáva štát a ktorý súd neuviedol ani vo svojom výroku pri treste prepadnutia veci (chýbajúce ust. § 60 ods. 5 Tr. zákona). Vzhľadom na uvedené okolnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Humennom čo do výroku o zhabaní veci - mobilného telefónu značky Lenovo a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona ho postihol trestom prepadnutia veci, vlastníkom ktorého sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona stane štát (Slovenská republika).

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia poučený o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd vecne správne reagoval na novelu Trestného zákona, kde dňa 06.08.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z.z., v zmysle ktorého došlo k zmene právnej kvalifikácie – na zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona - vo vzťahu ku skutku v bode 1 obžaloby v prospech obžalovaného a k výraznému zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby z pôvodných 10 na 7 rokov.

Okresný súd mal teda ustáliť druh trestu a jeho výmeru pri základnej trestnej sadzbe podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona od 7 (sedem) rokov do 15 (pätnásť) rokov, (v spojení s trestnou sadzbou na štyri roky až desať rokov v ust. § 294 ods. 4 Tr. zákona) ako najprísnejšie trestného činu podľa pravidiel ustanovených v § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, za danej situácie podľa ust. § 34 ods. 6 Tr. zákona ani iný druh trestu ako trest odňatia slobody krajský súd ukladať nemohol, nakoľko Trestný zákon v ust. § 173 ods. 3 ustanovuje trestnú sadzbu sedem rokov až pätnásť rokov.

Následne okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku po sumarizácii správania sa obžalovaného v mieste bydliska podľa správ a hodnotení jeho trestnoprávnej a priestupkovej minulosti, terajších

osobných pomerov pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal na zásady ukladania trestu, upravené v ust. § 34 a následne Tr. zákona, teda najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Následne okresný súd uviedol, že s poukazom na uvedené, ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na osobu obžalovaného, považoval súd za primerané a pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom trest bol u obžalovaného znížený s použitím § 39 ods. 5 Tr. zákona (ustanovenie umožňuje súdu znížiť trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby).

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 5 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne a to s poukazom na závažnosť súdenej trestnej činnosti, v prejednávanej veci sa totižto jedná o spáchanie dvoch zločinov, dvoma skutkami, závažnejším spôsobom konania.

Ďalej okresný súd argumentuje, že pokiaľ prokurátor navrhoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov opäť zvýraznil, že sa v predmetnej veci jedná o dva závažné zločiny spáchané dvoma skutkami. Taktiež k návrhu obhajoby použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a probačný dohľad nad správaním obžalovaného okresný súd uviedol, že dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného nevidel, pričom s poukazom na charakter trestnej činnosti by uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, vzhľadom na okolnosti, za akých bol najmä skutok v bode 1/ spáchaný, nenaplnilo účel trestu, a to predovšetkým prevenciu individuálnu i generálnu. Okresný súd poukázal na závažnosť súdenej trestnej činnosti, kde účel sankcie v tomto prípade nemožno dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode.

Okresný súd tiež opierajúc sa o vyjadrenia znalca B. S. J., súd podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko účinnosťou novely Tr. zákona od 06.08.2024 vzhľadom na to, že ukladal ochranné liečenie popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienenčne neodložil (§ 74 ods. 1 posledná veta Tr. zákona) uloženie liečenia ambulantnou formou ani neprichádzalo do úvahy. Zároveň súd s poukazom na vyjadrenie prokurátora na hlavnom pojednávaní a novelu Tr. zákona účinnú od 06.08.2024 ochranný dohľad obžalovanému neuložil.

Napokon vo vzťahu k zaistenému mobilnému zn. Lenovo A7000-a, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, bolo okresným súdom rozhodnuté o jeho zhabaní, nakoľko nepatriel obžalovanému, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, je výnosom z trestnej činnosti, pričom v súlade s § 83 ods. 2 Tr. zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

S hore prezentovanými závermi okresného súdu sa však krajský súd v celosti stotožniť nemohol, aj keď rozhodnutie okresného súdu o ukladaní trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, keďže trest uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe (aj po jej úprave na podklade novely Trestného zákona) by bol pre páchatela neprímerane prísny, považuje za vecne správny, ako to prezentoval okresný súd v odvolaní napadnutom rozsudku, súčasne zistiac, že v posudzovanom prípade sú splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému nespojeného s jeho výkonom.

Podľa § 33a ods.1 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprímerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods.2 Tr. zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods.3 Tr. zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatela menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť

uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, totižto trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), zase pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Vo všeobecnosti je potrebné zdôrazniť, že Európsky súd pre ľudské práva, Ústava SR ako aj Najvyšší súd SR v rámci svojej rozhodovacej praxe zvyčajne zdôrazňujú požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu je zdôraznená aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcu podobu trestných sankcií.

Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou „nula poena sine lege“ stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu však ponechávajú istý priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností prípadu.

V predmetnej trestnej veci je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že osobitne trest odňatia slobody, ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia, pričom trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami ako sú represia, resocializácia páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálne mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individualizácie prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potláčaný moment prevencie. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel' považuje trest za adekvátny, spravodlivý a s týmto súhlasí. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám o sebe účelom a nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin.

K závažnosti, spôsobu spáchania činu, zavineniu, resp. pohnútku, ktorá mala viesť obžalovaného k spáchaniu skutkov mu kladených za vinu, krajský súd rovnako ako obžalovaný poukázal na

konkrétne závažnosti trestného činu, pod bodom 2/ rozsudku, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ako aj z hľadiska zavinenia a pohnútky obžalovaného je potrebné zvýrazniť, že na podklade produkovaného dokazovania nebolo možné uzavrieť, akým spôsobom a za akých okolností sa obžalovaný stal držiteľom označenej strelnej zbrane, pričom sám obžalovaný tvrdil, že predmetnú zbraň našiel a mal v úmysle ju odovzdať príslušným orgánom, no kvôli zadržaniu to už nestihol. O ne/spôsobilosti označenou zbraňou vôbec niekoho aj reálne ohroziť potom svedčí záver znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, že v posudzovanom prípade išlo o zbraň opotrebovanú, skorodovanú, v nevyhovujúcom technickom stave nespôsobiléj strelby, súčasne bez možnosti aspoň približne identifikovať ostatné obdobie, kedy so zbrane bolo strieľané. Inak povedané, bez odborne (technicky) znalých zásahov do technického stavu označenej zbrane, nebola táto zbraň v čase jej zaistenia u obžalovaného bez rozumných pochybností reálne strelby schopná a teda, na účel ktorý mala slúžiť, nepoužiteľná.

Rovnako platí, že orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo zistiť rok výroby daného revolvera, z uvedeného dôvodu nie je možné zaradiť predmetnú zbraň do príslušnej kategórie podľa zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a teda náležite posúdiť, či bol držbou takejto zbrane spáchaný trestný čin, nakoľko podľa § 7 ods. 1 písm. f) predmetného zákona spadajú zbrane vyrobené do 31.12.1980 do kategórie D, ktoré nepodliehajú povolovaciemu konaniu a evidencijnej činnosti.

Tiež je na mieste zvýrazniť, k zavineniu a pohnútke obžalovaného k spáchaniu trestného činu pod bodom 1/ rozsudku, zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, že v čase rozhodnom, kedy sa mal obžalovaný dopúšťať skutku mu kladeného za vinu, mal byť zjavne psychicky závislý na užívaní psychotropnej látky – drogy – pervitínu, čomu sa podrobne venuje vo svojich záveroch znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 04.09.2021 znalkyňa v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, aj J. D. H. kde vyslovene uvádza, že motivácia k spáchaniu trestného činu bola u obžalovaného podmienená jeho závislosťou na omamnej látke. Uvedený záver potom v logických súvislostiach dopĺňa znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria B. S. J. v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 08.05.2021, keď u obžalovaného konštatoval psychickú závislosť na pervitíne, ktorá sa podieľala na jeho konaní.

Tieto zistenia je potom potrebné konfrontovať s právnym posúdením konania obžalovaného vo vzťahu k najzávažnejšiemu kvalifikačnému momentu jeho protiprávneho konania posúdeného ako závažnejší spôsob jeho spáchania – a to po dlhší čas a na viacerých osobách, podľa § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, čo zodpovedá číselnému vyjadreniu právnej kvalifikácie okrem iného podľa § 173 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, pre ktorú zákonodarca ustanovil už spomínanú trestnú sadzbu od 7 (sedem) rokov do 15 (pätnásť) rokov. Uvedené skutočnosti nemohli mať vplyv na právnu kvalifikáciu posudzovaného skutku, no podľa názoru krajského súdu môžu ovplyvniť záver plynúci z obžalobného návrhu, že primárnym motívom konania obžalovaného bolo tzv. dealerstvo a teda obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou vo väčšom množstve (§ 173 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona) a to po dlhší čas a na viacerých osobách.

Napokon je na mieste v kontexte uvedeného uviesť, že obžalovaný odo dňa vzniesenia obvinenia žiadne drogy neužil, jeho abstinenciu dokazujú toxikologické texty, ktoré pravidelne predkladá probačnému úradníkovi.

Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona a teda, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Tiež správne uzavrel, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona), čo z pohľadu ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona u obžalovaného teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností.

Súčasne je pravdou, že v prípravnom konaní obžalovaný sa pôvodne priznal iba k prechovávaniu zaistených psychotropných látok a odmietol vinu za tzv. dealerstvo týchto psychotropných látok, a vyhlásenie o vine a priznanie sa k skutku mu kladenému za vinu učinil teda až na hlavnom pojednávaní tak, ako to aj vyplýva z vyjadrení obžalovaného v rámci jeho výpovedí v tomto konaní.

V tomto kontexte je však podľa krajského súdu potrebné ešte uviesť, že pokiaľ by mal byť ustálený skutkový stav a rovnako aj právne posúdený ako je to uvedené v obžalobnom návrhu (aj po novele Trestného zákona účinnéj od 06.08.2024), keďže dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonané pre účely výroku o vine napnutého rozsudku vykonané nebolo z dôvodu vyhlásenia obžalovaného podľa

§ 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, a dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonané iným zákonným sudcom, sa stalo bezpredmetným po opätovnom pridelení predmetnej trestnej veci pôvodnej zákonnej sudkyňi, keďže obžalovaný odmietol zmenu v osobe zákonného sudcu (§ 277a ods. 1 Tr. poriadku), pre krajský súd po konfrontácii odôvodnenia obžalobného návrhu prokurátora s obsahom zhromaždených dôkazov v prípravnom konaní sa javí ako nepreskúmateľná tá časť odôvodnenia obžalobného návrhu - právnych úvah z nich plynúcich záverov dozorujúceho prokurátora, ktorá považuje za dokázaný záver konanie obžalovaného na viacerých osobách minimálne aj vo vzťahu k N. B. zo G., O. C. zo G., F. K. zo G., O. K. zo G., J. C. zo G., C. P. z J. J. Q., okres B., G. R. z A. L. M., okres G., B. C. zo G., D. B. zo G., B. K. zo G., ako aj ďalším osobám.

Pri hodnotení ďalších kritérií rozhodných pri ukladaní trestu k osobe obžalovaného a jeho pomerom krajský súd zisťuje, že obžalovaný podľa odpisu registra trestov nebol doposiaľ súdne trestaný, teda ako pred spáchaním skutku mu kladenému za vinu nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania.

Obžalovaný pred spáchaním trestného činu mal nepochybne aj priestupkovú minulosť, kde podľa Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky mal od roku 2019 celkovo 15 záznamov, pričom sa jedná o priestupky prevažne na úseku cestnej dopravy. Tu je však potrebné podotknúť, že za posledných 5 rokov išlo len o štyri priestupky tzv. menšej závažnosti spojených (neplatné doklady od motorového vozidla, či technický stav vozidla a v jednom prípade pre prekročenie zákonom stanovenej rýchlosti) s uložením sankcií pri dolnej hranici ich sadzby.

Obžalovaný je vysokoškolsky vzdelaný (stále) mladý muž, aj z pohľadu písomného odvolania rodičov obžalovaného, ich vyjadrení v rámci trestného konania, kritickému prístupu k trestnej činnosti svojho syna, je zrejmé, že má vytvorené silné rodinné väzby a rodinné zázemie, žije s rodičmi v spoločnej domácnosti, ktorým finančne prispieva, pomáha im v domácnosti ako aj na stavbe rodinného domu, rovnako podľa svojich možností a schopností sa snaží byť oporou aj svojmu otcovi, ktorý je onkologickým pacientom. Obžalovaný má vážnu známosť, s ktorou si plánuje založiť rodinu, čo má osvedčovať s úradne overeným podpisom predložené a na verejnom zasadnutí prečítané písomné vyhlásenia priateľky obžalovaného.

Obžalovaný aj pred spáchaním trestného činu (rovnako aj po prepustení z výkonu väzby) riadne pracoval, bol zamestnaný, či už na základe pracovného pomeru alebo dohody o vykonaní práce, čo osvedčujú vykonané listinné dôkazy príkladmo prehľad poistenia obžalovaného zo Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné, či správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné.

Ďalej je potrebné zvýrazniť, že zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 04.09.2021 znalkyne J. D. H. vyplýva, že obžalovaný je intelektovo vyspelý a nadpriemerný. Osobnosť obžalovaného je normálne diferencovaná, extrovertne socializovaná, schopná prispôsobenia i keď aktuálne s mierne oslabenou sociabilitou. K možnostiam nápravy obžalovaného znalkyňa J. D. H. v závere znaleckého posudku uviedla, že vzhľadom k štruktúre osobnosti obžalovaného, jeho anamnéze i rodinnému zázemiu sa prognóza prevýchovy javí ako priaznivá. Tiež platí, že probačný a mediačný úradník v záverečnej správe uviedol, že nahradenie väzby dohľadom splnil svoj účel. Probant počas probačného dohľadu aktívne spolupracoval pri plnení cieľov probačného programu, došlo k zmene jeho životných postojov, resocializačná prognóza sa u neho javí ako priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je nízke.

Ďalej krajský súd poukazuje na to, že keďže novelou Tr. zákona účinnou od 06.08.2024 bola zavedená povinnosť súdov prihliadať pri výmere trestu aj na správanie páchatel'ov po spáchaní trestného činu (§ 34 ods. 4 Tr. zákona), krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že obžalovaný ani po spáchaní stíhaných skutkov sa nedostupil trestnoprávne významného protiprávneho konania, aj napriek tomu, že od ich spáchania uplynula dostatočne dlhá doba, cca štyri a pol roka, inak povedané, počas plynutia ktorej nepochybne preukázal, aj napriek znalcami ustálenej závislosti na psychotropných látkach v čase páchania trestnej činnosti, že základné pravidlá slušnosti a riadneho spoločenského života dodržiavať dokáže a v jeho prípade išlo iba o vybočenie z inak riadneho spôsobu vedenia života.

V tomto kontexte vecne správne obžalovaný v odvolaní sumarizuje, čo si osvojil aj krajský súd, že zo správy ústavu na výkon väzby vyplýva, že počas výkonu väzby sa správal slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil, režim dňa dodržiaval. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správal slušne. Po prepustení z väzby na slobodu sa zamestnal hneď, ako mu to bolo súdom umožnené. Zamestnávateľ v správe, ktorá bola predložená súdu, uviedol, že s obžalovaným nebol doposiaľ žiaden problém v dochádzke, ani pri plnení úloh a povinností. V kolektíve je obľúbený, neevidujú žiadne sťažnosti ani podnety na jeho osobu zo strany zamestnancov. Celkovo ho hodnotí ako spoľahlivého a zodpovedného zamestnanca. Probačný úradník v záverečnej správe uviedol, že rešpektuje podmienky probačného dohľadu. Spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom.

Súdom uložené povinnosti a obmedzenia rešpektuje a dodržiava. Na výzvu predkladal výsledky z kompletného toxikologického vyšetrenia s negatívnym výsledkom. Nebolo zistené porušenie súdom uložených obmedzení a povinností.

Po takto vykonanom dokazovaní potom krajský súd pri ukladaní trestu prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, majúce na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život ako aj odradenie iných od páchania trestných činov a morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. No najmä na znenie ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, že trest má predovšetkým postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

S ohľadom na vyššie uvedené zásady a hľadiská ukladania trestov, najmä že u obžalovaného ide o prvotrestanú osobu a s ohľadom na skutočnosť, že u neho prevažujú poľahčujúce okolnosti, svojím konaním nespôsobil závažný ťažko napravitelný, či nenapravitelný následok, zohľadňujúc aj okolnosti, za akých ku skutku došlo, má krajský súd za to, že ukládanie trestu na dolnej zákonom ustanovenej hranici trestnej sadzby pri úprave jej hornej hranice tak, ako už bola skôr upravená, by bol pre obžalovaného takto ukladaný trest možné považovať za neprimerane prísny.

Krajský súd má za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa zásad upravených v ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona, kde súd môže vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a, má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Predmetný postup samozrejme pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa uvedeného stanoviska nie je obligatórny, ale fakultatívny (obžalovaný nemá právny nárok na takýto postup). Súd by mal pri takomto rozhodovaní tieto súvislosti zohľadniť, či z pohľadu účelu trestu je nevyhnutné takýmto spôsobom postupovať, t.j. ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd už z pohľadu doposiaľ uvedeného má za to, že v tomto prípade boli splnené podmienky pre takýto postup a to z dôvodov už prezentovaných.

Krajský súd teda má za to, že v prejednávanej veci boli u obžalovaného splnené všetky dotknuté podmienky na mimoriadne zníženie trestu nie len analogickým použitím ust. § 39 ods. 5 Tr. zákona, keďže obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku v obžalobe, že je vinný a zároveň prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní takéto vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného, preto krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky pre použitie mimoriadnych ustanovení pre zníženie trestu pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože v danom prípade ako správne na to poukázal aj obžalovaný v odvolaní, boli produkované dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že boli zistené konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli svedčiť, či už ako mimoriadne - okolnosti prípadu, či skutočnosti, ktoré by boli na strane pomerov obžalovaného, ktoré by mali viesť k záveru o tom, že v danom prípade sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačil aj trest kratšieho trvania.

Je na mieste preto opäť sumarizovať, že v posudzovanom prípade sa obžalovaný nepochybne dopustil závažného trestného činu, no oproti tomu je nutné vziať do úvahy, že sa ku skutkom, ktoré sa mu obžalobou kladú za vinu, priznal, na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval. Obžalovaný v prejednanom prípade bol väzobne stíhaný rok a skoro tri mesiace. Po prepustení z väzby na slobodu preukázal, že sa reálne (úprimne) snaží viesť riadny život, dodržiaval všetky obmedzenia a povinnosti a aj spoločne s najbližšími sa mu darí preukázateľne abstinovať, riadne sa zamestnal, aktívne pomáha svojim rodičom, má vážnu známosť, s ktorou si plánuje založiť rodinu.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, preto ako už bolo konštatované je možné bez rozumných pochybností uzavrieť, že v jeho prípade išlo o jediné vybočenie z inak riadneho spôsobu vedenia života. Všetky uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podporujú záver, že obžalovaný nie je osobou, ktorej by bolo nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ale postačí uloženie podmieneného trestu s dlhšou skúšobnou dobou za prípadného uloženia ochranného liečenia ambulantnou formou.

V kontexte uvedeného je potrebné poukázať aj na znenie ust. § 33a ods.1 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods.2 Tr. zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods.3 Tr. zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatel'a.

Odvolačiaci súd je teda toho názoru, že z pohľadu zásad citovaného ust. 33a Tr. zákona, k naplneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona zodpovedá uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a teda znížený pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby tak, ako to predpokladá ust. § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, trestom dostatočným a spravodlivým, naplňajúcim účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Krajský súd následne pre dosiahnutie účelu trestu obžalovanému podľa § 51 ods. 1 za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov. Ďalej podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Na rozdiel od okresného súdu, keďže krajský súd obžalovanému neukladal trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, no najmä na podklade návrhu oboch znalcov ako z odboru psychológie (znalkyne J. D. H.,) no predovšetkým z odvetvia psychiatrie (znalca B. S. J.) uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, keďže stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť pod vplyvom psychickej závislosti od užívania psychotropných látok.

Rovnako ako súd okresný, ktorého argumentáciu si v celosti osvojil aj krajský súd, uložil obžalovanému aj podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona trest prepadnutia vecí, a to: 1ks mobilný telefón zn. APPLE iPhone XS, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks notebook zn. Acer, 1ks mobilný telefón zn. APPLE iPhone 11, IMEI: XXXXXXXX X XXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks elektrická digitálna váha, 1 ks sklenená fajka, 2 ks sklenených fajok, 1 ks krátka guľová zbraň, t.č. uložená na ORPZ Humenné, OPP, oddelenie evidencie zbraní a streliva v záznamovej knihe o skladovaní zbraní č. X-XXX/XXXX pod poradovým číslom XXX/XXXX, finančné prostriedky vo výške 655,- eur, nachádzajúce sa na depozitnom účte Okresnej prokuratúry Humenné, vedený v štátnej pokladnici číslo účtu : G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS: XXXXXX, a ktoré sú prílohou vyšetrovacieho spisu OKP, KR PZ Prešov sp. zn. KRP-92/1 -VYS-PO-2021 s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Rovnako podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zákona ochranné opatrenie zhabanie vecí, a to: Mobilný telefón zn. Lenovo A7000-a, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, taktiež s tým, že podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Napokon krajský súd podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora.

Krajský súd k odvolacej námietke okresného prokurátora uvádza, že právne úkony nadobudnutia vlastníckeho práva na základe protihodnoty musia byť legitímne, teda predmetom prevodu musí byť vec, ktorú je možné legálne nadobudnúť. Preto ak je ako protihodnota vyplácaná tak, ako to malo byť v posudzovanom prípade, v podobe psychotropných látok (kde o nelegálnosti oprávnenia obžalovaného ich mať v držbe a už vôbec vo vlastníctve niet pochyb), také nadobudnutie vlastníckeho práva je absolútne neplatné a nemá právny účinok, čo osvedčuje vecne správny a teda zákonný záver okresného súdu, že označený mobilný telefón vo výrokovej vete o uložení ochranného opatrenia vo forme zhabania veci podľa § 83 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, je výnosom z trestnej činnosti, no z dôvodov hore uvedených existuje rozumná pochybnosť, či obžalovaný je vlastníkom označeného mobilného telefónu, čo nemôže zhojiť (konvalidovať absolútnu neplatnosť právneho úkonu) ani vyhlásenie o vine obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám obžalovanému uložil trest tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.